

Samenvatting

Achtergrond

In dit onderzoek wordt er getoetst of er verschillen zijn in het gebruik van de ambulante geestelijke gezondheidszorg door Marokkanen, Turken, Surinamers en Antillianen in vergelijking met Nederlanders. De doelstelling van dit onderzoek is het verklaren van mogelijke verschillen in het gebruik van de ambulante geestelijke gezondheidszorg tussen allochtonen en autochtonen in Nederland.

Methoden

De dataset van dit onderzoek is een selectie van data uit de tweede nationale studie naar ziekten en verrichtingen in de huisartspraktijk van het Nederlandse instituut voor onderzoek van de gezondheidszorg (NS2). In de NS2 zijn grootschalig gegevens verzameld in 104 huisartspraktijken. Een aanvullend bestand van de tweede nationale studie van het instituut Nivel is ontvangen over de gegevens van allochtonen. Later is de dataset van de autochtone groep tot dit bestand samengevoegd. In het bestand zijn gegevens verzameld van 11070 respondenten, verdeeld over diverse etnische groeperingen: 416 Turken, 381 Marokkanen, 309 Surinamers, 279 Antillianen en 9685 Nederlanders.

Resultaten

De resultaten van de variantie analyses voor de afhankelijke variabele psychische hulp laten zien dat er een significant verschil is tussen de verschillende etnische groepen en de referentie groep. Het gemiddelde van psychische hulp was het grootste onder de Turken ($M= 0,087$) en het laagste onder Nederlanders($M= 0,052$). De invloed van de behoeftevariabelen 'angst en depressie' en 'de gevolgen van emotionele problemen' op het gebruik van de aggz was positief. De leeftijdsklasse1 '18 t/m 34' en de leeftijdsklasse 2 '35 t/m 54' leiden tot een verhoogd gebruik van aggz ten opzichte van de ouderen. Daarnaast was de variabele inkomen positief gerelateerd aan het gebruik van de aggz ($OR=1,041$). Het zelfde geldt voor de variabele opleidingsniveau ($OR=1,149$). Bovendien had taalbeheersing een positieve invloed op het gebruik van de aggz ($OR=1,097$). Er is geconcludeerd dat alle neigingvariabelen, behalve de variabele 'geloof in natuur en goddelijke krachten', onder allochtonen positief gerelateerd zijn aan het gebruik van de aggz ..

Conclusie

De resultaten van dit onderzoek laten zien dat er significant verschillen zijn in het gebruik van de ambulante geestelijke gezondheidszorg door allochtonen in vergelijking tot autochtonen. Allochtonen maken meer gebruik van de aggz dan Nederlanders, vooral de Turkse en Marokkaanse bevolkingsgroepen. Deze verschillen zijn te verklaren door significante verschillen in etniciteit, leeftijd, de behoeftevariabelen en de neigingvariabelen tussen Marokkanen, Turken, Surinamers, Antillianen en de autochtone groep Nederlanders. Er blijkt uit de resultaten dat behoeftevariabele en de neigingvariabelen tot gebruik van de aggz zoals psychische gezondheid en socio-demografische factoren, het gebruik van de aggz onder allochtonen voorspellen. De behoeftevariabelen scoren hoger onder allochtone groepen in vergelijking tot autochtone Nederlanders. Echter, het geslacht is niet van invloed op het gebruik van de aggz.

Ook is geconcludeerd dat de kans dat jongeren meer gebruik zullen maken van de ambulante geestelijke gezondheidszorg dan de ouderen groter is, vooral onder de allochtonen. De variabelen opleidingsniveau en inkomen verhogen de kans om gebruik te maken van de aggz onder allochtonen. Daarnaast laat dit onderzoek zien dat een niet-Nederlandse herkomst het gebruik van de aggz verlaagt in vergelijking met Nederlanders. Er wordt ook geconcludeerd dat culturele kenmerken zoals geloof in goddelijke en natuurkrachten' onder allochtonen, het gebruik van de aggz verlagen .

Voor de variabele etniciteit was het gebruik van de aggz door Turken en Marokkanen, ondanks de behoefte, lager dan verwacht